

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

CII. An iustificatus possit verè Deo satisfacere pro reatu pœnæ temporalis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

carnis; Oculorum, Eleemosyna; Superbia; Oratio: Quæ cum pœnola sint; rectè satisfactoria dicuntur, & sunt: teste Sacra script. 1. De Oratione: Pl. 49. *Inuoca me in die tribulationis; & eruam te*: Ecce mandatum, & promissum. 2. De Ieiunio exemplum constat Davidis. 2. Reg. 12. Præceptum verò & promissum, loël. 2. 3. De Eleemosyna, exemplū Tob c 1. præceptū & promissum Luc. 11. *Date Eleemosynam, & omnia munda sunt vobis*. Itaque Tob. 12. *Bona est oratio cum Ieiunio & Eleemosyna*: Quorū regulæ exponuntur, Matt. 6. 4. *De cinere & cilicio est Iong*; Et Davidis, 1. Par. 21. Matt. 11. *Vnde S. Hier. ad 3 Iong*: *Saccus & Ieiunium sunt arma penitentia*. 5. De percussione sui, 1. Cor 9. *Castigo corpus meum, & ꝑꝑā dē*, id est ad vsque liuorem contundo. Luc. 18. *Publicanus percutiebat peccus suum*.

II. Hæc opera etsi quoad Modū, mādāta non sint, ideoque eatenus sint indēbita; non tamen sunt ingrata Deo; Sicut de Consiliis Evangelicis alibi docuim. Num. 30. *vota de Ieiuniis sponte facta, erant grata Deo, & reddenda*. Sic & Baptistæ asperitas vitæ, Matt. 3. Luc. 3. Mar. 1. *et si nusquā in scripturis imperata*. Sic Annæ vitæ, quæ Luc. 2. *non recedebat à templo Ieiunij & obsecrationibus spontaneis &c.* Quibus hæretica vanitas euanida cedit oportet.

QVÆSTIO CHII.

An iustificatus verè Deo possit satisfacere pro reatu pœnæ temporalis?

LUTHERANI etsi fateantur, quandoq; dimissa culpa pœnā remanere temporalem. Et pœnis sponte assumtis manum Dei præueniri & auerri: Deniq; Ieiunium, Orationē, & Eleemosynam, operaque laboriosa placere Deo: Satisfacere tamen pœnegant.

LUTHERVS in Assert. art. 5. *Vehementer odi, & sublatum vellem hoc vocabulū, Satisfactio, Quod non modo in Scripturis nō inuenitur, sed & periculosum habet sensum; quasi Deo quisquam possit pro villo peccato satisfacere: cum gratus ille ignoscat omnia*. Melanch. in Apol. Cōf. Aug. *Hæc, tota res est commentitia, recens conficta, sine auctoritate Scripturæ, & veterum scriptorum, &c.* CALVINVS Instit. l. 3. c. 4. § 39. *Fingit Satisfactiones fuisse publicas excommunicatorum*.

KEMNITIVS p. 2. Exam. pag. 1087. *Ante Baptismum peccator recipitur in gratiam sine propriis satisfactionibus, propter satisfactionem Christi; post Baptismum lapsus non dimittuntur peccata absq; vlla propria ipsorum satisfactione, quam pro peccatis Sat. orthodoxi.*

SVADENT ISTIS. 1. LUTHERVS, Ezech. 31. *Impietas impij non nocebit ei, quacumq; die conuersus fuerit*. 2. *Adulteræ solum dicitur, Ioan. 8. Vade, & noli amplius peccare*. 3. *Dicant vel apicem Scripturæ pro peccato mortali debere satisfieri VII. annis; Vbi pro differentibus peccatis differens pœnas statuat Christus vel Apostoli? Hæc omnia sunt postea inuenta*. 4. MELANCHTHON. *olim satisfactiones fuerunt excommunicatorum publicæ pœnæ, quales Pœnæ, Orestis, Pelei, &c. solum exempli causa*. 5. *Cogitentur, ait, alia maiores causa calamitatum, & iram Deæ; auscimus, & rursum veram consolationem nobis proponamus*. 6. *Delicamenta monachorum obsecrant Legem, & Evangelium, & amplificant dignitatem Traditionum humanarum*. 7. CALVINVS Instit. l. 3. c. 4. § 2. *Talibus mendacijs Satisfactionum, oppono gratiam peccatorum remissionem; quæ nihil in Scripturis clarior*. 8. *Qui dicunt post Baptismum resurgentibus esse per Satisfactiones; q; Sanguinem Christi nihil prodesse, nisi quatenus per Clauis dispensatur, volunt. At ipse est propitiatio nostra, &c. Plura talia apud Bell. c. 14. 15. 16. &c.*

AUTOR OPERA pœnalia verè sunt Satisfactoria Deo pro reatu pœnæ temporalis, ex Congruo; non ex Condigno. 1. Sic Scriptura in meo *Antichristo p. 3. q. 47*. 2. Sic Traditio & veteris Ecclesiæ, & S. Patres, apud Bell. l. 4. c. 9. *prolixè recitatos: cum obgannitiunculis Sectariorū*.

DICO AD I. Non nocet, sed conuerso; quoad mortem æternam; temporaliter tamē nocere potest; sicut iusto sua iustitia prodest ad tēporale præmiū. Quot enim, quantosq; post conuersionem hinc puniunt. Yy AD

AD II. Nil hinc constat de condonata satisfactione: nisi exemptam à lapidatione fuisse. Dein, factū Autoritativæ potestatis non conferendum est factio potestatis ordinariæ.

AD III. Id ostendisse nil ad rem facit. Nam fatemur determinationē satisfactionum quoad tempus, modū &c. Attamen Davidi Deus 2. Reg. 24. remisso peccato distulit septennalem pœnam, aliam trimestrem, triduanam aliā. Item Nabuchi pœna septennis erat. Deut. 24. *Promensura delicti erat & plagarum modus.* Apoc. 18. *Quantum se glorificavit & in deliciis fuit: tantum date ei tormentum & luctū.* En differentes pœnas.

AD IV. Christiani de Satisfactione doctrinam habent ex S. Scriptura, non ab ethnicis Nec causa exempli, sed mandati, ac promissi præstari docetur: idque sponte, sæpè occultè: ut Achab, 3. Reg. 21. Ioram, 4. Reg. 6.

AD V. Solum memorat immissas à Deo afflictiones necessariò ferendas: quæ etsi possint esse satisfactoriæ: inas tamen eas propriè dicimus, quæ sponte assumuntur, aut à Iudice spiritali imponuntur.

AD VI. Satisfactiones obscurare legem, repugnat S. Scripturæ. Nam, Mat. 19. *Hæc omnia, mandata, servavi à iuventute, & de quæ habes. &c. & sequere me.* Ergo plus valet præstare Christianus quàm præceptum sit, cum Dei gratia. Alia duo, Obsecrari Euangelium, Amplificari Traditiones: falsa sunt & conficta. Itaque opera satisfactoria dicuntur in debita, id est, quæ in debita essent, si in innocentia maneremus.

AD VII. At ea asserit S. Aug. hom.

50. c. 15 *Non sufficit mores in melius commutare, & à factis malis recedere: nisi etiam deus, quæ facta sunt, satisfiat Deo per penitentia dolorem. &c. cooperantibus elemosynis.*

AD VIII. Ita omnis S. Patrum docuit contentiens Antiquitas.

X. DE EXTREMA UNCTIONE, & ORDINE.

QVÆSTIO CIV.

Unctio infirmorum an sit propriè dictum Sacramentum teste S. Scripturæ?

LUTHERUS lib. Capt. Babil. non tenet illam negat esse Sacramentum.

CALVINUS Inst. l. 4. c. 19. § 18. 9. &c. KEMNER Melanch. Brentius, Magdeburgenses, negant esse Sacramentum: & perulantes dicunt: cum priscis hæresiarchis. Vide *Genealog. p. 1. g. 21.*

SVADENT refutatio unctis nostræ probationis. I. *Lutherus, Kemner, Epistola* non est canonica, & ite Hieron. lib. de Script. Eccl. f. 75. *Euseb. l. 3. hist. c. 25.*

II. *Lutherus Si esset Iacobi, dicerem, licere Apostolo suâ autoritate Sacramentum institueri.*

III. *Lutherus, Wicleff, Melanchthon, Brentius, Calvinus &c.* Ea erat unctio, quæ morbo miraculosè curabant: Wicleff ait, naturaliter: Melanchthon, partim naturaliter, partim miraculosè. Ideo non magis fuit Sacramentum, quàm Probatica, lutum cum spuro, quæ Siloë: 1. Quia Iacobus loquitur ex Marco qui de unctioe curationis, non miraculosè loquitur. 2. Quia Iacobus utitur vocabulo corporalis sanationis *εγερσω, & c.* Iacobus loquitur solum ad homines sanandos, nullo perpetuationis iudicio.